

Duvor

– förbisedda men spännande

Turkduvan är omisskännlig och vår enda duva med kombinationen ljusbrun – inte grå – ”slät”, fjäderdräkt och en tydlig svart halvcirkel runt nacken. En liten duva med ett näpet, mildt ansiktsuttryck men som tyvärr minskat i stora delar av landet. Turkduvan gynnas av människors vinterfågelmätningar.

För den som matar fåglar, särskilt i stadsmiljö, är chansen stor att man får besök av duvor. Oftast stadsduvor men ibland dyker även andra duvor upp. Kanske vi har en tendens att förbise duvorna, men här finns grannlåt såväl som detektivarbete för fågelvänner. Vi tipsar om skillnader.

Den vanligaste duvan på våra svenska vinterfågelmätningar är förstas tamduvan, näst vanligast är turkduvan, som dock minskat kraftigt på senare år. Ringduvan ökar i antal men, förutom i Skåne, är den ingen vanlig vinterfågel. De flesta ringduvor lämnar Sverige och stora flockar övervint- rar så långt söderut som i centrala Spanien.

Duvor äter flera olika sorters frön och många gånger räcker havre och även bröd för att locka duvor, men också hampfrön är en mycket uppskattad duvföda.

Duvorna kanske inte får så mycket uppmärksamhet av oss fågelvänner, men en udda duva på matningen kan vara värd att titta noggrannare på, här kommer några tips på hur man skiljer dem åt.

FOTO: HANS FALKLIND/N

FOTO: HANS FALKLIND/N

Ringduvan (ovan t.v.) är omisskännlig med sin stora kroppshydda, djupt blågrå grundfärg och vita halsteckning, skogsduvan (till höger) däremot är mer lik en tamduva, men notera helljus näbb och mörkt öga, samt svarta prickar på vingen snarare än tamduvans dubbla svarta band.

SKOGSDUVA

Övervintrar i mycket begränsad omfattning i Sverige, men kan lockas till fågelmatningar såväl på landet (gärna vid större djurgårdar) som i stads- eller trädgårdsmiljöer och smälter lätt in bland tamduvorna. Eftersom dessa varierar avsevärt i färg och teckning, kan det vara vanskligt att gå på rena fjäderkaraktärer. Skogsduvan ser jämnt och slätt gråblå ut med bara ett par svarta fläckar på vingen. Två saker skiljer den dock tydligt från alla tamduvor: Näbben är rödaktig med ljus yttre del som oftast framstår som gul. Ögat är svart och ger skogsduvan ett mildt ansiktsuttryck med en "blid" blick. Till skillnad från stadsduvans ljusare öga och mörka näbb, dock med vit vaxhud.

TURKDUVAN

Har minskat kraftigt de senaste åren och har på många håll blivit en rar, liten gäst på vinterfågelmatningen. Det är en liten, ljusbrun duva med en smal, eller platt kroppsförm och en skarpt avsatt svart halvmåne på nacken.

TURTURDUVOR

Turturduva och större turturduva är sydliga, respekive östliga fåglar som dock flyttar fel ibland och stundtals dyker upp på svenska fågelmatningar på senhöst och vinter, ofta i trädgårdsmiljöer. I flera fall har de också blivit långstannare, vissa har t.o.m. återvänt flera år till samma plats.

Särskilt gäller det större turturduva som hittills har setts vid drygt 20-talet tillfällen i landet, varav cirka hälften i norr. De båda arterna är mycket lika i fjäderdräkten med varmt rödbruna kanter på ryggfjädrarna som ser ut som fjäll, men storleken skil-

Större turturduva är egentligen en orientalisk fågel, men den tycks dyka upp allt oftare i svenska trädgårdar. Även i Norrland har större turturduvor kommit på besök de senaste åren. Men det gäller att titta noga, för den är mycket lik sin mindre släkting (se nedan).

jer dem åt. Då de ofta uppträder ensamma kan det vara svårt att avgöra skillnaden utan jämförelseobjekt, så här kan det vara värt att konsultera en erfaren fågelskådare om du inte själv är säker på vilken turturduva du ser. "Den vanliga" turturduvan är dock en nätt, liten duva som egentligen är mindre än turkduva (således en mycket liten, slank duva). Större turturduvan är en större, knubbig duva i storlek som skogsduva. Två raser kan dyka upp i Sverige, och båda är mörkare och mer mörkt rödbruna än turturduvan.

Tag gärna bilder på duvorna och skicka in till oss om du är osäker.

Daniel Green

FOTO: HANS FALKLIND/N

Unga ringduvor kan sakna vit halsfläck långt in på hösten om de är sent födda, men de är alltid den största och mest långstjärtade duvan i Europa.

FOTO: HANS FALKLIND/N

FOTO: HANS FALKLIND/N

Tamduvan (ovan) i ursprunglig grå dräkt känns igen på sina dubbla, svarta band över vingen och en mörk näbb med vitaktig vaxhud. Turturduvan (till höger) är ljusare och nättare byggd än sin större släkting men ändå krävs ofta bilder för att man ska vara säker.